

31999L0090

23.11.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 300/19

DYREKTYWA RADY 1999/90/WE

z dnia 15 listopada 1999 r.

zmieniająca dyrektywę 90/539/EWG w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt, regulujących handel wewnątrz Wspólnoty i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 listopada 1990 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt, regulujących handel wewnątrz Wspólnoty i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych ⁽⁴⁾ określa zasady stosowane w przypadku drobiu i jaj wylęgowych przeznaczonych dla Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, których status został ustalony zgodnie z art. 12 ust. 2 wymienionej dyrektywy.
- (2) Decyzja Komisji 93/152/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiająca kryteria dla szczepionek używanych przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w związku z programami szczepień rutynowych ⁽⁵⁾ stosuje się od dnia 1 stycznia 1995 r.
- (3) W wyniku tego właściwym jest zmodyfikowanie dyrektywy Rady 90/539/EWG, w szczególności jej art. 12.
- (4) Artykuł 11 dyrektywy określa, ze względów praktycznych, specjalną procedurę dla wewnątrz Wspólnotowego handlu drobiem w bardzo małych przesyłkach drobiu; jednakże handel ptactwem bezgrzebieniowym powinien zostać objęty ogólnymi przepisami tej dyrektywy.
- (5) Właściwe jest, aby zmienić zasady handlowe stosowane wobec państw trzecich przez wprowadzenie możliwości sporządzania dodatkowych zasad przy przywozie drobiu i jaj wylęgowych, które oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej tym, które ustanowione są w rozdziale II dyrektywy 90/539/EWG, a ponadto zawierają przepisy ustanawiające środki kwarantanny.
- (6) Ponadto właściwym jest, w świetle decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁶⁾, wprowadzenie zmian w dyrektywie 90/539/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:
 - „3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przesyłek zawierających ptactwo bezgrzebieniowe lub jaja wylęgowe ptactwa bezgrzebieniowego.”;
- 2) artykuł 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. W przypadku przesyłek drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub regionów Państw Członkowskich, które szczepią drób określony w art. 1 przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, do Państwa Członkowskiego lub regionu Państwa Członkowskiego, którego status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:
 - a) jaja wylęgowe muszą pochodzić ze stad, które są:
 - nieszczepione, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem że szczepienie miało miejsce co najmniej 30 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;
 - b) jednodniowe pisklęta (włączając pisklęta przeznaczone do odnowy stada) nie mogą być zaszczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, oraz muszą pochodzić z:
 - jaj wylęgowych, które spełniają warunki lit. a), oraz
 - wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja niespełniające warunków lit. a);
 - c) drób hodowlany i użytkowy:
 - nie może być szczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, i
 - był izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, w stosownych przypadkach, nie może być szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w ciągu 21 dni poprzedzających przesyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 20.1.1996, str. 13.⁽²⁾ Dz.U. C 261 z 9.9.1996, str. 187.⁽³⁾ Dz.U. C 153 z 28.5.1996, str. 46.⁽⁴⁾ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.⁽⁵⁾ Dz.U. L 59 z 12.3.1993, str. 35.⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- przeszedł z wynikiem negatywnym, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury ustanowionej w art. 32;

d) drób rzeźny musi pochodzić ze stad, które:

- jeżeli nie były szczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi lit. c) tiret trzecie,
- jeżeli szczepienie miało miejsce, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę oraz na podstawie próby reprezentatywnej, przeszły test na wyizolowanie wirusa rzekomego pomoru drobiu zgodnie ze szczegółowymi zasadami zastosowanymi według procedury ustanowionej w art. 32.”;

3) skreśla się art. 12 ust. 4;

4) artykuł 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, ustalić, że przywożony drób, jaja wylęgowe lub drób wykluty z przywożonych jaj podlega kwarantannie lub izolacji na okres, który nie może przekroczyć dwóch miesięcy.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Nie naruszając art. 20, 22, 23 oraz 24, Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, zezwolić, w poszczególnych przypadkach, na przywóz drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich, z których taki przywóz nie odpowiada przepisom art. 20, 22, 23, oraz 24. Szczegółowe zasady takiego przywozu opracuje się równoległe z samą procedurą. Zasady te oferują gwarancje zdrowotne zwierząt równoważne co najmniej gwarancjom zdrowotnym zwierząt oferowanym przez rozdział II niniejszej dyrektywy, włączając obowiązkową kwarantannę i badanie na influencję drobiu, rzekomy pomór drobiu i inne odnośne choroby.”;

6) artykuł 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG (*), składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy przyjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia przyjmowana jest większością ustanowioną w art. 205

ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne ze opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie należy przyjąć.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, rozpatruje wniosek w ciągu trzech miesięcy od daty przedstawienia.

Jeżeli w tym terminie Rada odrzuci wniosek większością kwalifikowaną, Komisja rozważa go ponownie. Może ona zaprezentować Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych ani nie odrzuci ich przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.

(*) Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.”;

7) artykuł 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

1. Komisję wspiera Stały Komitet Weterynaryjny ustanowiony decyzją 68/361/EWG, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy przyjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opina wydawana jest większością ustanowioną w art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie należy przyjąć.

5. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, rozpatruje wniosek w ciągu 15 dni od daty przedstawienia.

Jeżeli w tym terminie Rada odrzuci wniosek większością kwalifikowaną, Komisja rozważa go ponownie. Może ona przedłożyć Radzie zmieniony wniosek, przedstawić ponownie ten sam wniosek lub zaprezentować wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeżeli Rada nie przyjmie wnioskowanych środków wykonawczych ani ich nie odrzuci przed upływem terminu, środki te przyjmuje Komisja.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 lipca 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 1999 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący